

సంఘము యొక్క ఐక్యత

సాధువైయుండి, క్రీస్తు వంటి ఆత్మగలవాడుగా తన్ను ఎరిగినవారిచే గుర్తింపబడిన టి.బి. లారీమోర్ అనే సువార్తికుడు క్రీస్తు సంఘము యొక్క కుటుంబపు ఐక్యతను - “సహోదరులు ఐక్యత కలిగియుండుట ఎంతమేలు! ఎంత మనోహరము!” అని అన్న కీర్తన. 133:1తో పోల్చాడు. కొన్ని విషయాలు మేలైనవేగాని మనోహరమైనవికావని సహోదరుడు లారీమోర్ అన్నాడు. దంత వైద్యునియొద్దకు వెళ్లడం మేలేగాని మనోహరం కాదు. పెరిగిన క్యాన్సర్ ను ఆపరేషన్ చేయడం ప్రాణాన్ని కాపాడడమే గనుక అది మేలేకాని, అది మనోహరం కాదు. మరోవైపు, కొన్ని విషయాలు మనోహరమైనవే గాని, మేలైనవికావని కూడా సహోదరుడు లారీమోర్ అన్నాడు. తినడానికి తీపి మనోహరంగా ఉంటుందికాని, అది ఎళ్లవేళలా తినడం మనకు మేలుకాదు. వినోద కాలక్షేపం మనోహరంగాను, కొన్ని ప్రత్యేకమైన సమయాల్లోనైతే ఆనందదాయకంగాను ఉంటుందిగాని, ఎడతెగని వినోద కాలక్షేపం వ్యర్థమైయుంటుంది. లోకంలో మేలుగాను మనోహరంగాను ఉండేవి, కొద్దిగానే ఉన్నట్లు మనం చూడగలం అని సహోదరుడైన లారీమోర్ అన్నాడు. వాస్తవానికి, మేలుకరంగాను, అనుభవానికి ఆనందదాయకంగాను ఉండేవి కేవలం కొన్ని మాత్రమే. అయితే ఈ రెండు లక్షణాలు సహోదరులు ఐక్యత కలిగి నివసించడంలో ఉన్నాయని ఆయన తీర్మానించాడు.¹ మనలో టి.బి. లారీమోరుతో ఏకీభవించనివారు ఎవరుంటారు?

క్రోత్త నిబంధన ప్రకారం, క్రీస్తునందలి ఐక్యత మనకు మేలును, మనోహరమునై యుండడం మాత్రమే కాదు, అది మంచిదియు దేవునికి ప్రీతికరమైనదియునై కూడా ఉంటుంది. ప్రభువైన యేసు అక్రమకారుల చేతికి అప్పగింపబడిన, లోకముయొక్క గాఢాంధకారపు రాత్రిలో, యికముందు తనయందు విశ్వాసముంచిన వారందరు ఏకమైయుండాని ఆయన ప్రార్థించారు. ఆయన తండ్రియైన దేవునితో యిలా అన్నారు: “మరియు నీవు నన్ను పంపితివని లోకము నమ్మునట్లు, తండ్రి, నాయందు నీవును

నీయందు నేనును ఉన్నలాగున వారును మనయందు ఏకమైయుండవలెనని వారికొరకు మాత్రము నేను ప్రార్థించుటలేదు; వారి వాక్యమువలన నాయందు విశ్వాసముంచు వారందరు ఏకమైయుండవలెనని వారికొరకును ప్రార్థించుచున్నాను” (యోహాను 17:20, 21).

రేపు చంపబడేలా నీవు నియమింపబడియున్నట్లయితే, ఈ రాత్రి నీవు ప్రార్థించ దానికి మోకరించావనుకో, నీవు దేనికొరకు ప్రార్థించుతావు? ప్రాముఖ్యము కాని, అల్పమైన కేవలం కలకొరకు నీవు ప్రార్థిస్తావా? లేదుకదా? లోకంలో నీకు అతి ప్రీతికరమైన, అతి ప్రాముఖ్యమైన ఆశయాలకొరకు నీవు ప్రార్థించుతావు కదా? అలాటప్పుడు, సిలువ వేయబడక ముందు రాత్రి ఆయన చేసిన ప్రార్థనను చూచి, ప్రభువు ఐక్యతకు ఎంతటి విలువ నిచ్చారో నీవు కానలేవా! ప్రభువైన యేసు యొక్క హృదయానికి తనయందు విశ్వాసులైనవారి ఐక్యత బహు ప్రీతికరమైనదిగాను, అతి ప్రాముఖ్యమైనదిగాను లేకున్నట్లయితే తన మరణానికి ముందు రాత్రి దానికొరకు ఆయన అంతగా ప్రార్థించియుండరు.

అనేకమైన సమస్యలతోను బలహీనతలతోను కొట్టబడుతూ భయంకరంగా విభజింపబడియున్న కొరింథీ సంఘానికి పౌలు వ్రాసినప్పుడు, మొదటిగా ఐక్యతకు అతడు బలమైన పిలుపునిచ్చాడు: “సహోదరులారా, మీరందరు ఏకభావముతో మాటలాడవలెననియు, మీలో కక్షలు లేక, యేక మనస్సుతోను ఏకతాత్పర్యముతోను మీరు సన్నద్ధులైయుండవలెననియు, మన ప్రభువైన యేసుక్రీస్తుపేరట మిమ్మును వేడుకొనుచున్నాను” (1 కొరింథీ. 1:10). కొరింథీయులకు పౌలు వ్రాసిన కాలంలో, అంటే క్రీ.శ. 54నుండి 56 మధ్య మత శాఖలు ఉనికిలో లేవు. అప్పుడు లోకంలో ఉన్నది ఒకే ఒక సంఘం-అది ప్రభువు సంఘమే. మరియు ఐక్యత కలిగి నివసించాలని పౌలు కొరింథులోని దేవుని సంఘానికి దైవావేశంవలన చెప్పుచున్నాడు. ఈ ఐక్యత కొరకు అతడు స్వయంగా విన్నవించుకొనడం మాత్రమే కాదు; ప్రభువైన యేసు నామముననే అతడు ఈ విన్నపాన్ని చేశాడు.

క్రొత్త నిబంధన సంఘపు ఐక్యతను గూర్చి ఎక్కువైన వివరాలను చూద్దాం. ఇంతకు ముందు మనం చూచిన రెండు లేఖనాలనుబట్టి రమ్యమైన ఐక్యత క్రీస్తు సంఘానికి ఉండాలన్న విషయం తేటపడింది. అయితే ఆ ఐక్యత ఏ తీరులో ఉండాలి? ఆ ఐక్యతకు ఉన్న గుణగణాలేవి? అనేవాటిని ఆలోచన చేద్దాం. క్రీస్తు ప్రార్థించిన ఐక్యతను గూర్చిన లోతైన గ్రహింపు మన క్రైస్తవ జీవిత విధానానికి సహాయపడి, సంఘమును గూర్చిన మన గ్రహింపును అది హెచ్చు చేయవలసి యుంటుంది.

ఒక దేహములోని భాగముగా మారే ఐక్యత

మొదటిగా, క్రీస్తు శరీరము యొక్క అవయవముల ఐక్యతను గుర్తించుదాం. క్రీస్తునందు ఉండడమనేది ప్రాథమికంగాను, స్వాభావికంగాను ఏకమైయుండడమేనని క్రొత్త నిబంధన పలుకుతోంది. ఒకడు క్రీస్తు సంఘములోనికి ప్రవేశించినప్పుడు, దేవుని కృపవలన ఈ ఏకత్వం ప్రాప్తిస్తుంది. నిజంగా ఒకడు క్రీస్తు శరీరంలో అవయవంగా చేయబడినప్పుడు, ఈ ఐక్యతను అతడు పొందుతాడు.

క్రొత్త నిబంధన లోకం యూదులు, అన్యజనులనే రెండు ప్రధానమైన సమాజములుగా విభజింపబడింది. ఈ రెండింటి మధ్యనున్న అగాధం ఎంత పెద్దదంటే, నేడు ఏ రెండు విభిన్న జనముల మధ్య ఉన్న అగాధంకంటే అది ఏ మాత్రము తీసిపోదు. అయినప్పటికీ, క్రీస్తునందు మాత్రం యూదులు అన్యజనులనేవారు ఏకం చేయబడ్డారని పౌలు అంటాడు.

ఆయన మన సమాధానమైయుండి ... మన ఉభయలను ఏకము చేసెను ...
(ఎఫెసీ. 2:14).

ఇట్లు సంధిచేయుచు, ఈ యిద్దరిని తనయందు ఒక్క నూతన పురుషునిగా సృష్టించి, తన సిలువవలన ఆ ద్వేషమును సంహరించి, దాని ద్వారా వీరిద్దరిని ఏకశరీరముగా చేసి, దేవునితో సమాధానపరచవలెనని యీలాగు చేసెను ... (ఎఫెసీ. 2:15, 16).

ఇందులో యూదుడని గ్రీసుదేశస్థుడని లేదు, దాసుడని, స్వతంత్రుడని లేదు, పురుషుడని స్త్రీ అని లేదు; యేసు క్రీస్తునందు మీరందరు ఏకముగా ఉన్నారు (గలతీ. 3:28).

వారి పూర్వ చరిత్రతోగాని, జాతితోగాని నిమిత్తంలేకుండా, క్రీస్తు, ఆయన సిలువ మరణం ద్వారా తన యొద్దకు వచ్చువారిని ఏక జనమగునట్లుగా చేశాడు. యూదులు అన్యజనులనే రెండు వేర్వేరు జాతులవారు, ఒక్క నూతనముగా సృజింపబడినవారై, క్రైస్తవులని పిలువబడ్డారు. యూదుని అన్యునిగా గాని, అన్యుని యూదునిగా గాని క్రీస్తు చేయలేదు. యూదుడు అనుభవించిన ఆధిక్యతతో కూడిన స్థానానికి క్రీస్తు అన్యజనుని లేవనెత్తలేదు సరిగదా; యూదుని కూడా ఆయన అన్యజనుని యొక్క స్థాయికి దించలేదు, యూదులు అన్యజనులు అనేవారిలో ఎవరును అనుభవించని, లేక ఎవరికిని వాగ్దానం చేయబడని ఒక అంతస్థుకు లేక ఆధిక్యతకు, అనగా పరలోక సంబంధమైన అంతస్థుకు వారిరువురిని క్రీస్తునందు

ఆయన హెచ్చించాడు. యూదుడు తాను యూదుడని మరచిపోవాలి, అన్యజనుడు తాను అన్యజనుడనే సంగతి మరచిపోవాలి.

నేటి సంఘమందును అదే సత్యమైయుంది. తాను క్రీస్తునందు ఏమైయున్నాడో ఆ సంగతినే ప్రతి వ్యక్తియు ఆలోచించాలి. క్రైస్తవులందరికి క్రీస్తు రక్షకుడును ప్రభువునైయున్నాడు. ఇట్టి దైవికమైన ఏకత్వంలో, అన్ని దేశాల, జాతుల, సామాజిక, కుటుంబ సంబంధమైన వ్యత్యాసాలు తొలగించబడాలి.

క్రీస్తు ద్వారా, మనము మొదటిగా దేవునితో సమాధానపరచబడ్డాం (కొలస్సీ. 1:20). రెండవదిగా, దేవునితో సమాధానపరచబడడం ద్వారా, మనం ఒకరితో నొకరం సమాధానపరచబడ్డాం. మరియు “ఆయనలో మీరు కూడ ఆత్మమూలముగా దేవునికి నివాసస్థలమై యుండుటకు కట్టబడుచున్నారు” (ఎఫెసీ. 2:22).

సార్కుస్ మరియు శాక్సన్స్ అనే జనముల మధ్య యుద్ధం రగులుతూ కొనసాగుతూ ఉండేది. విరోధ భావము, ద్వేషము వారి మధ్య నిలిచియుండేది సహజమైపోయింది. అయితే శతాబ్దాలు జరిగిన కొలది వారి మధ్య వియ్యం కుదరడం, బాంధవ్యం వృద్ధియవ్వడం ప్రారంభమై చివరికి వారు ఒకే జనంగా రూపొందారు. అలాగున వేరైన జనములు ప్రత్యేకమైన సమాజాలుగా ఉండడం క్రమేణా ఆగిపోయాయి; వారి మధ్య ఉండిన యుద్ధాలు ఆగిపోయాయి. ఆ రెండు సమాజాలు కలిసిపోయి ఒకరినొకరు ప్రేమించుకొనడంవలనను ఒకరియెడల ఒకరు గౌరవం పెంచుకొనడంవలనను ఆ రెండు ఏకమై ఒక క్రొత్త సమాజాన్ని రూపొందించాయి.²

అదే విధంగా, క్రీస్తునందు దేవుని ఆశ్చర్యకరమైన కృపవలన మానవాళి మధ్యనున్న సమస్త విభేదాలు అడ్డకట్టలు అంతరించి ఒక నూతనమైన జనముగా సృజింపబడ్డారు. ఆయన శరీరమైన సంఘమందు యూదుడని, గ్రీసుదేశస్థుడనిగాని, దాసుడని స్వతంత్రుడనిగాని, ధనికుడని పేదవాడనిగాని, పురుషుడని స్త్రీయునిగాని, తెల్లవాడు నల్లవాడనిగాని భేదంలేదు. క్రీస్తుయేసునందు మనమందరము ఏకముగా ఉన్నాం (గలతీ. 3:28బి).

క్రీస్తునందున్న ఐక్యతను అర్థం చేసికొనడంలో, ఆయన శరీరమైన సంఘమందు ప్రవేశించినప్పుడు, క్రైస్తవులకు ఇవ్వబడిన ఏకత్వాన్ని మొదట మనం గ్రహించవలసి యుంటుంది. క్రీస్తు శరీరములోనికి మనం ప్రవేశించినప్పుడు, ఆయన శరీరంలోని తక్కిన అవయవములలో మనం ఒకటైయున్నట్లు మనకు మనమే చెప్పుకొనడం తగినదియు, అవసరమునైయుంది. పైగా మనం అలాగున ఆలోచించాలి, అలాగే ప్రవర్తించాలి కూడ. క్రీస్తు శరీరంలో ఏ అంతస్థులేదు, ఆటంకమూలేదు, విభజనాలేదు.

క్రీస్తులో మనం ఏకమైయున్నాం, ఒకరితోనొకరం ఏకమైయున్నాం.

ఉపదేశంలోని ఏకత్వం

రెండవది, క్రీస్తునందు కన్పించే సిద్ధాంతపరమైన ఐక్యతను మనం గుర్తించాలి. క్రీస్తు శరీరంలోనికి మనం ప్రవేశించినప్పుడు, ఆత్మద్వారా ఐక్యత యివ్వబడిందిగాని, లేఖనంలో యివ్వబడిన ఉపదేశాన్ని అనుసరించడంవలన మనం దీనిని కాపాడు కోవాలి.

క్రైస్తవులు తమ విశ్వాసంచేతను ఉపదేశంచేతను ఏకంగా బంధింపబడియున్నారు. ఆధారంలేని దేవుడుగాని, ఎక్కడినుండో తెచ్చిన విశ్వాసాలుగాని తమకు ఆధారం కాకూడదు. మరియు జీవితాన్ని గూర్చి కలలతోకూడిన మానవ ఊహలుగాని, ఉద్దేశాలుగాని క్రీస్తు శరీరంగా సమకూర్చబడిన జనులను నడిపించ కూడదు.

క్రీస్తు సంఘముయొక్క ఏకత్వాన్ని గూర్చి పౌలు చర్చించినప్పుడు, “సమాధాన మను బంధముచేత ఆత్మకలిగించు ఐక్యతను కాపాడుకొనుటయందు శ్రద్ధ” కలిగినవారై యుండాలని కోరి, క్రీస్తు శరీరమునందలి సజీవమైన ఐక్యతను కాపాడుకొను నిమిత్తము - అతడు ఏడు “ఒకట్ల” నిచ్చాడు: “శరీరమొక్కటే, ఆత్మయు ఒక్కడే; ఆ ప్రకారమే మీ పిలుపువిషయమై యొక్కటే నిరీక్షణయందుండుటకు పిలువబడితిరి. ప్రభువు ఒక్కడే, విశ్వాస మొక్కటే; బాప్తిస్మ మొక్కటే, అందరికి తండ్రియైన దేవుడు ఒక్కడే. ఆయన అందరికి పైగా ఉన్నవాడై అందరిలోను వ్యాపించి అందరిలో ఉన్నాడు” (ఎఫెసీ. 4:4-6). శరీరమని పౌలు వ్రాసింది క్రీస్తు యొక్క ఆత్మ సంబంధమైన దేహమైన సంఘమును గూర్చియే (ఎఫెసీ. 1:22, 23). మనకు లేఖనములను బయలుపరచిన ఆత్మ దేవత్వంలోని మూడవ వ్యక్తియైయున్నాడు. మరియు సువార్త ద్వారా ప్రతి క్రైస్తవుని హృదయాన్ని ఆవరించియున్న నిత్య నిరీక్షణ - ఆ ఒక్కటే నిరీక్షణయైయుంది (కొలస్సీ. 1:23). సజీవుడగు దేవుని కుమారుడైన క్రీస్తుయేసే ఆ ఒక్కడైయున్న ప్రభువు. ఆయన మన అపరాధముల నిమిత్తము మరణించి, మనము నీతిమంతులముగా తీర్చబడుటకు ఆయన లేపబడ్డాడు. లేఖనముల సాక్ష్యాధారంగా క్రీస్తునందును, దేవుని వాక్యమందును కలిగింపబడిన విశ్వాసమే - ఆ ఒక్కటైన విశ్వాసమైయుంది (రోమా 10:17). బాప్తిస్మము ఒక్కటే అనేది - క్రీస్తుప్రభువు యొక్క గొప్ప ఆజ్ఞయందు (Great Commission) గుప్తం చేయబడినదై క్రైస్తవ యుగాంతంవరకు అమలులో ఉండే బాప్తిస్మమే (మత్తయి 28:19, 20). దేవుడు ఒక్కడే అనే ఆయన భూమ్యాకాశాలకు సృష్టికర్తయు వాటిని నిలబెట్టువాడైయుండి - శాశ్వత సింహాసనమునందు ఆసీనుడైయున్న తండ్రి - అద్వితీయ

సత్య దేవుడు. ఆర్. సి. బెల్ చెప్పినట్లు, “మార్చబడనొల్లని ఈ అంతిమ వాస్తవాలు (ఒకని) అంగీకారమైనా (లేదా) తప్పుగా రుజువు చేయబడడామైనా కోరతాయి. మరొక ప్రతివర్య (రెస్పాన్స్) సాధ్యం కాదు; వాటిలో ఏ ఒక్కటిని నిరాకరించేవాడైనా, తాను క్రైస్తవుడని తలంచుకో పని లేదు.”³

ఐకమత్యం వేరే, ఏకత్వం వేరే. ఐకమత్యాన్ని బలవంతంచేత తీసికొనిరావచ్చు, కాని ఏకత్వమనేది మాత్రం భక్తి భావనలోనే కనుగొనగలం. ఇద్దరిని ఒక త్రాటితో కట్టి ఐకమత్యాన్ని రూపొందింపవచ్చును గాని, ప్రేమతోను విశ్వాసంతోను హృదయాలు బందింపబడినప్పుడే ఏకత్వం రాగలదు. “రెండు గండు పిల్లలను తీసికొని వాటి తోకలను కలిపి ముడివేసి బట్టలు ఆరబెట్టుకునే తీగేమీద వినరివేస్తే, అవి ఐకమత్యంగా ఉండజూస్తాయేగాని ఏకంగా ఉండవు.” అని పేరు మోసిన సువార్తికులలో ఒకరన్నారు. విభాగింపబడిన మనస్సులు, చిత్రాలుగలవారు ఒక విధమైన ఐకమత్యాన్ని అనుభవించ గలరు. అయితే ఒక స్వభావంతో కలిసి జీవించేవారు మాత్రమే ఒకే మనస్సు ఒకే తాత్పర్యం కలిగియుండడానికి వీలుకలుగుతుంది.

1 కొరింథీ 1:10లో ఏకత్వం కొరకు పౌలు విన్నవించుకొనడం మాత్రమేగాక, తాను విన్నవించుకొన్న ఏకత్వపు స్వభావాన్ని స్పష్టికరించాడు - వారి అంగీకారంలో ఏకత్వముండాలి; వారి మధ్య విభజనలు లేకుండా ఉండాలి; మనస్సులోను (అంటే, ఆలోచనలలోను) తాత్పర్యంలోను (అంటే, భావార్థంలోను) పూర్ణమైన ఏకీభావ ముండాలని అతడు సూచించాడు. ఈలాటి ఏకత్వం క్రీస్తు యొక్క యిష్టానికి తమ్మును తాము లోబరచుకొన్నప్పుడు మాత్రమే కలుగుతుంది. అపొ. 2లో, సంఘం స్థాపించబడిన దినాన, దైవ ప్రేరేపితులైన మనుష్యుల వర్తమానానికి ప్రతి వ్యక్తి లోబడ్డాడు. అలా లోబడడం సిద్ధాంతపరమైన ఏకత్వాన్ని తెచ్చింది: “విశ్వసించినవారందరు ఏకముగా కూడి తమకు కలిగినదంతయు సమష్టిగా ఉంచుకొనిరి” (అపొ. 2:44). పౌలు ఫిలిప్పీయులకు యిలా వ్రాశాడు, “అయినను ఇప్పటివరకు మనకు లభించిన దానిని బట్టియే క్రమముగా నడుచుకొందము” (ఫిలిప్పీ. 3:16).

దైవికమైన జీవితపు ఏకత్వము

మూడవది, క్రీస్తు శరీరము యొక్క స్వభావాన్ని తెలిపే దైవిక జీవితపు ఏకత్వాన్ని గూర్చి ఆలోచన చేద్దాం. మనం క్రీస్తులోనికి ప్రవేశించినప్పుడు ఆత్మచే ప్రసాదింపబడిన ఆయన శరీరముయొక్క ఏకత్వాన్ని లేఖనముల యొక్క స్పష్టమైన ఉపదేశాన్ని

అనుకరించడంవలన కాపాడుకొనడం మాత్రమేకాదు, క్రీస్తునందు ఏక స్వభావంతో కలిసి జీవించడం అనే విధానాన్ని కూడా ప్రతి సభ్యుడు అభ్యాసం చేసికొంటూ ఉండాలి.

“కలిసి కట్టుగా జీవించాలని” పౌలు ఫిలిప్పీయులను హెచ్చరించాడు. “మీరు ఏక మనస్సులగునట్లుగా ఏక ప్రేమకలిగి, యేక భావముగలవారుగా ఉండి, ఒక్కదాని యందే మనస్సుంచుచు నా సంతోషమును సంపూర్ణము చేయుడి” అని అతడన్నాడు (ఫిలిప్పీ. 2:2). ఆ పైన అతడు యిలా అన్నాడు, “ప్రభువునందు ఏక మనస్సుగలవారై యుండుడని యువోదియను, సుంటుకేను బతిమాలుకొనుచున్నాను” (ఫిలిప్పీ. 4:2). కొన్ని సార్లు తన కోర్కెలను, అభిప్రాయాలను తనకే ఉంచుకొని, క్రీస్తు శరీరంలోని ప్రతి సభ్యుడును, స్పష్టమైన బైబిలు ఉపదేశాన్ని అనుసరించి నడుచుకోవాలని ఈ పచనాలు డిమాండ్ చేస్తున్నాయి. ఏకత్వాన్ని కాపాడుకొనడంలో, కొన్ని సార్లు క్రైస్తవులు తమ కోర్కెలను అభిప్రాయాలను తమకే ఉంచుకొనవలసినవారై యుంటారు.

ఒక సహోదరుడు తన మనస్సాక్షికి విరోధంగా వెళ్లేలా సంఘము ఎన్నడూ దేనినీ డిమాండ్ చేయకూడదు. ఇందును గూర్చి పౌలు యిలా అన్నాడు,

కాగా మనమికమీదట ఒకనినొకడు తీర్పు తీర్చకుండము. ఇదియుగాక, సహోదరునికి అడ్డమైనను ఆటంకమైనను కలుగజేయకుండుమని మీరు నిశ్చయించుకొనుడి (రోమా 14:13).

కాగా బలవంతులమైన మనము, మనలను మనమే సంతోషపరచుకొనక, బలహీనుల దౌర్బల్యములను భరించుటకు బద్ధులమై యున్నాము. తన పొరుగువానికి క్షేమాభివృద్ధి కలుగునట్లు మనలో ప్రతివాడును మేలైన దానియందు అతనిని సంతోషపరచవలెను. క్రీస్తుకూడా తన్ను తాను సంతోషపరచుకొనలేదు గాని - నిన్ను నిందించువారి నిందలు నా మీద పడెను అని వ్రాయబడియున్నట్లు ఆయనకు సంభవించెను (రోమా 15:1-3).

ఆచరణకు సంబంధించిన ఐక్యతలో యిచ్చి పుచ్చుకొనడమనేది తరచుగా కావలసి యుంటుంది. స్వార్థపరుడైన వ్యక్తికి యితరులతో ఐక్యత కలిగియుండడం తెలియదు. నాల్గు వైపుల తన స్వార్థపరమైన డిమాండ్లతో కూడిన హద్దులతో ఆవరించిన తన చిన్న సామ్రాజ్యంలో అతడు ఎల్లప్పుడు నిలిచే ఉంటాడు. ఇతరులతో నిజమైన సహవాసము కోరినవారై అతడు తన రాజ్యములోనుండి వెలుపలికిరాడు, మరియు నిజమైన సహవాసంకొరకు మరి యింకెవడును అందులో ప్రవేశింపలేడు.

క్రీస్తునందు అభ్యాస సంబంధమైన ఏకత్వం - క్రీస్తు శరీరములోని ప్రతి సభ్యుడును,

కృపతోను, ప్రేమతోను తన సహోదరుని లేక సహోదరిని ఉద్దేశపూర్వకంగా ఆలోచించి నప్పుడే కలుగుతుంది. తన సొంత కోర్కెలను ఉద్దేశాలను నెరవేర్చుకోవాలనే కోర్కె తగ్గిపోయినట్లు క్రైస్తవుడు ఉండాలి. కక్షవేతగాని, వృధాతిశయమువేతగాని ఏమియు చేయక, తనకంటే ప్రాముఖ్యమైన వారైనట్లు అతడు యితరులను భావించాలి (ఫిలిప్పీ. 2:3). తన సొంత అక్కరలను వెదకడానికి బదులు, యితరుల అక్కరల విషయంలో శ్రద్ధ చూపాలి (ఫిలిప్పీ. 2:4). అతడలా జీవించువాడైయున్నట్లయితే, క్రీస్తు యొక్క మనస్సును అతడు ప్రదర్శించినవాడైయుంటాడు (ఫిలిప్పీ. 2:5-8).

ముగింపు

గనుక, క్రీస్తు యొక్క శరీరం ఏకత్వానికి పేరు గాంచినదైయుంది. ఈ ఏకత్వానికి మూడు విధాలైన లక్షణముంది. ఒకే సిద్ధాంతాన్ని లేక ఉపదేశాన్ని విశ్వసించినవారై యున్నట్లు క్రైస్తవులు ఒకే శరీరంగా ఏకమైయుండాలి, మరియు దైనిక జీవితంలో ఒకరినొకరు ప్రేమతో గమనించువారై మసలుకోవాలి. నూతనంగా క్రైస్తవులు క్రీస్తు శరీరంలోనికి ప్రవేశించినప్పుడు, దేవుని కృపవలన ఏకత్వం లభిస్తుంది. లేఖనాలు ఉపదేశానికి పూర్ణంగా తమ్మును తాము అప్పగించు కొనడం ద్వారా దానిని కాపాడుకొంటూ అనుభవించగలుగుతారు. తోటి క్రైస్తవుల యొక్క ఆత్మసంబంధమైన జీవితం విషయంలో ప్రతి సభ్యుడు అక్కర కలిగియున్నందున సంఘమందు ఏకత్వం అనుభవించుతారు.

తన లోకంలో గణగణ మ్రోగుతున్న భేదాన్ని క్రీస్తునందున్న ఐకమత్యంలోనికి ఏకత్వంలోనికి తీసికొని రావాలనీ, దేవుడు చూస్తున్నాడు. “ఆయనయందు సర్వసంపూర్ణత నివసించవలెననియు, ఆయన సిలువ రక్షణుచేత సంధిచేసి, ఆయనద్వారా సమస్తమును, అవి భూలోకమందున్నవైనను, పరలోకమందున్నవైనను, వాటినిన్నిటిని ఆయనద్వారా తనతో సమాధానపరచుకొనవలెననియు తండ్రి అభీష్టమాయెను” (కొలస్సీ. 1:19, 20). తన సువార్తద్వారా ఆయన శరీరంలో ఈ ఏకత్వంకొరకు జనులను పిలిచాడు. క్రీస్తు దానికొరకు ప్రార్థించి, దానికి అవకాశాన్ని కల్పించాడు (యోహాను 17:21; ఎఫెసీ. 2:16), పౌలు దానికొరకు విన్నవించుకున్నాడు (1 కొరింథీ. 1:10), ఆత్మ దానిని ఉత్పత్తి చేశాడు (ఎఫెసీ. 4:1-6).

ఈ ఏకత్వాన్ని మనమంగీకరించి, దానియందు మనం నిలిచియుండకూడదా?

పరిశీలనకైన ప్రశ్నలు

(జవాబులు - 258 పేజీలో)

1. క్రీస్తునందలి ఏకత్వం ఏ విధంగా మేలుగాను మనోహరంగాను ఉంటుంది?
2. ఆయన సిలువవేయబడకముందు రాత్రి తన సంఘంకొరకు క్రీస్తు చేసిన ప్రత్యేకమైన ప్రార్థన ఏమి? (యోహాను 17:21-24 చూడు).
3. 1 కొరింథీ. 1:10లో ఏకత్వం కొరకు పౌలుచేసిన విన్నపాన్ని చర్చించుము.
4. ఒక శరీరంగా క్రీస్తు సంఘముయొక్క ఏకత్వాన్ని వివరింపుము.
5. సంఘంలో ప్రవేశించేవానికి సంఘం యొక్క ఏకత్వం ఎప్పుడు అనుగ్రహింపబడుతుంది?
6. ఉపదేశంలో సంఘముయొక్క ఏకత్వాన్ని నిర్వచించుము. శరీరంగా ఏకత్వం కలిగియుండడానికిని, ఉపదేశంలో ఏకత్వం కలిగియుండడానికి గల వ్యత్యాసమేమి?
7. క్రీస్తు యొక్క చిత్తానికి లోబడియుండడానికి ఏకత్వానికిని ఎట్టి సంబంధముంది?
8. ఉపదేశంలో ఏకత్వం కలిగియుండడానికిని, దైనిక జీవితంలో ఏకత్వం కలిగియుండడానికినిగల వ్యత్యాసమేమి?
9. ఆచరణలో సంఘమందు ఏకత్వాన్ని నిలుపుకొనడానికి క్రైస్తవులు తీసికొనవలసిన కొన్ని అంచలేవి?

పద సహాయకాలి

మనస్సాక్షి - మానవ అంతరంగంలో ఉండే నైతిక సాక్షి; కొన్నిసార్లు దానిని అంతరంగ స్వరంగా భావించబడి - మంచి, చెడ్డలను తెలిపేదిగా తలంచబడుతుంది. మనస్సాక్షి దేవుని వాక్యంచే బోధింపబడాలి.

యువోదియ, సుంటుకే - ఒకరితో నొకరు వాదమాడుకున్న యిద్దరు క్రైస్తవ స్త్రీలు (ఫిలిప్పీ. 4:2). ఒకరితో నొకరు సమాధానంగా ఉండుడని పౌలు వారిని బతిమాలాడు.

¹T.B. Larimore, "Unity," in *Biographies and Sermons*, ed. F.D. Srygley (n.p., n.d.; reprint, Nashville: Gospel Advocate, 1961), 35-36. ²R.C. Bell, *Studies in Ephesians* (Austin, Tex.: Firm Foundation Publishing House, 1971), 25. ³Ibid., 24.